

PAKUL BEZ PACHUTI

Monstrózní pomník minulé éry, kde se potili soudruzi v tesilu. Nebo fascinující neofunkcionalistická stavba napěchovaná uměleckými skvosty? Ředitelka někdejšího Paláce kultury vás přesvědčí, že stojí za to vážit sem cestu.

Text: Kateřina Kubalová / Foto: Daniel Hamerník

V sále, který pojme přes dva a půl tisíce lidí, řečnil Leonid Brežněv, Kim Ir-sen i Michail Gorbačov. První pražský koncert tu měl v 80. letech

Elton John a Občanské fórum tu o pár let později jednalo s představiteli KSČ o po-listopadové vládě.

Stavět se oficiálně začalo v roce 1976 podle projektu architektů Jaroslava Mayera, Vladimíra Ustohala, Antonína Vaňka a Josefa Karlíka. Poslední jmenovaný před časem na sedmdesátá léta vzpomínal: „Stavba neoficiálně začala už v roce 1974 přípravou území a drobnými demolicemi, ale opravdu stavět se začalo až o rok později. Půl roku to byla největší černá stavba v Praze.“

Sjezdový palác, později Palác kultury, slavnostně otevřeli tehdejší papaláši 2. dubna 1981. „Praha dostává kulturní stánek krásy a velikosti, jakých je jen málo v Evropě i na světě,“ řečnil šéf pražských komunistů a jeden ze strůjců normalizace Antonín Kapek. Taky někdy mluvil pravdu. Budova se pyšnila třeba ojedinělým systémem klimatizace, který mimocho-

Obří neofunkcionalistická stavba nad Nuselským údolím v sobě ukrývá 70 sálů a salonků. Do toho největšího se vejde skoro 2800 diváků.

dem funguje dodnes, nebo pohyblivým stropem v hlavním sále a v té době šlo opravdu o jedno z největších a nejmodernějších společenských center v Evropě.

Na vlně retra

Právě velikost *Kongresáku* hodně lidí dráždí – vidí v něm nevyužitou budovu. „Lidi si často myslí, že je Kongresové centrum prázdné a nic moc se v něm neděje. Nahrává tomu i neutěšenost prostranství kolem budovy. Přitom před covidem se tu konalo přes dvě stě akcí každý rok, z toho třicet velikých mezinárodních kongresů. Když se tu hrál muzikál *Mamma Mia!*, byla návštěvnost až 270 tisíc návštěvníků za rok,“ říká generální ředitelka Kongresového centra Lenka Žlebková.

Kolosální stavba, jejímž většinovým vlastníkem je od roku 2014 stát, který tehdy od Prahy odkoupil 55procentní podíl, je navíc pro starší generaci pořád zatížena minulostí, mimo jiné se tu konávaly stranické sjezdy. „Dobrá zpráva pro nás je, že mladí žádné negativní konotace necítí. Třeba během každoročního festivalu Open House Praha sem pravidelně zamíří tisíce lidí. Chtějí vidět jedinečnou architekturu i umělecká díla, kterých tu máme přes dvě stě. Módní retrovlna nám naopak pomáhá.“

Že Kongresové centrum nepatří do starého železa, se jeho vedení snaží veřejnost přesvědčovat dlouhodobě. V letech 1998–2000 prošla budova rozsáhlou rekonstrukcí a vznikl také nový víceúčelový objekt s rozsáhlými hotelovými a kancelářskými kapacitami, dnešní Business Centre Vyšehrad a hotel Holiday Inn Prague Congress Centre.

Rekonstruovalo se i v roce 2017. Předělávalo se technické zázemí, audiovizuální technika, wi-fi infrastruktura nebo digitální navigační systém. Celkové náklady téhle rekonstrukce byly 32 milionů. Tehdy se proměnila i značka. „Rebranding byl kompletní, od změny loga přes změnu celé korporátní identity až po nový navigační systém v budově. Hlavní cíl byl

dát veřejnosti, klientům i zaměstnancům jasný signál, že procházíme velkou změnou, která zahrnovala nejen kompletní rekonstrukci budovy a nové technologie, ale i novou firemní kulturu,“ říká Lenka Žlebková, která tenkrát proměnu řídila ještě jako marketingová ředitelka.

Kulturu zpět

Změnit pohled veřejnosti mají i nové značky, které Kongresové centrum Praha vytvořilo v roce 2021. „První je KCP Art, což je v moderním pojetí značka Paláce kultury. Chceme do budovy vrátit kulturu. Náš cíl je, aby se tu pravidelně konala představení a společenské akce. Aby se k nám Pražané zas naučili chodit. Druhou značkou je Art District Vyšehrad. Ta je určená pro rozvoj lokality před centrem,“ vysvětluje Žlebková s tím, že na projektu její revitalizace se intenzivně pracuje.

Už letos se měla začít stavět i nová výstavní hala. Projekt, který posvětili akcionáři a který už má i stavební povolení a územní rozhodnutí, ale zastavil covid. „Kvůli růstu cen stavebního materiálu i stavebních prací by se teď projekt proti původnímu plánu o čtvrtinu prodražil. Aktuálně tak řešíme jenom nutnou sanaci garáží a revitalizaci veřejného prostranství bez nové výstavní haly. Během letošního roku chceme nicméně diskuzi o nové hale obnovit,“ říká Lenka Žlebková.

Magnet Praha

Nejlukrativnější byznys jsou pro Kongresák nepřekvapivě kongresy. Jeden z cílů Lenky Žlebkové je zařadit ho mezi nejvýznamnější evropská kongresová centra. Budova má obří kapacitu, má hotel a má i parkování. A především stojí v Praze, která se před covidem pohybovala v žebříčcích sestavovaných Mezinárodní kongresovou asociací (IPCC) pravidelně v desítku nejpopulárnějších kongresových destinací. „Praha má obrovskou výhodu v tom, že je kompaktní. Třeba Paříž je obrovská. Když přijedou lidi na kongres

do Prahy, nemusí se složitě přemísťovat. Zároveň má Praha skvělou infrastrukturu. Máme třeba víc hotelů než Vídeň. Nejdůležitější je ale to, že Česko má obrovskou skupinu ambasadorů, tedy profesorů, lékařů a vědců, kteří působí v mezinárodních asociacích. I díky jejich práci je Praha tak úspěšná.“

Byznys se po covidové pauze pomalu rozjíždí a Moby Dick, jak se prý centru taky přezdívalo, už má v kalendáři řadu kongresů a konferencí. Na každou z nich se do Prahy vypraví několik tisíc lidí. Plno bude i během českého předsedání Evropské unii, má se tu konat čtrnáct neformálních ministerských summitů.

Koronaminus

Covid pro centrum znamenal těžkou ránu. „U krátkodobých akcí, jako jsou kongresy a konference, a u hotelu HolidayINN, který pod nás také spadá, byly v roce 2020 propady víc než 80 procent. Tehdy jsme museli hodně sáhnout do rezerv. Naštěstí nám přináší tržby tři segmenty, kromě kongresů jsou to dlouhodobé pronájmy, dalším parking. Zůstalo nám 40 procent tržeb a to nás celou dobu drželo nad vodou, nebyli jsme úplně na nule. V roce 2021 to už bylo trochu lepší a já doufám, že se v roce 2022 vrátíme na nějaká pozitivní čísla,“ říká Lenka Žlebková, která do funkce generální ředitelky nastoupila necelé dva týdny před prvním lockdownem v roce 2020.

Místo nabitého programu mohlo ten rok centrum pořádat jen několik menších akcí. To všechno po výtečném roce 2019. „Za rok 2019 mělo Kongresové centrum Praha rekordní výsledky, výnosy rostly meziročně o 12 procent na 549 milionů korun, hospodářský výsledek o 15 procent na 38 milionů korun a zisk před zdaněním byl přes 124 milionů, o osm procent víc než o rok dřív. V roce 2020 došlo k propadu kvůli covidu, v roce 2021 se díky úsporným opatřením a krizovému řízení podařilo výsledek mírně zlepšit, takže ztrátu odhadujeme už jen na

Lenka Žlebková

Vystudovala na VŠE v Praze obor mezinárodní obchod se zaměřením na cestovní ruch, během studia absolvovala v Paříži na École supérieure de commerce stáž zaměřenou na mezinárodní marketing a v USA management trainee program v hotelovém řetězci Marriott. Pracovala jako obchodní a marketingová ředitelka v President Hotel Prague, jako produktová manažerka a členka představenstva v CzechTourism nebo jako ředitelka v Prague Convention Bureau. V Kongresovém centru Praha je od roku 2016, nejprve na pozici obchodní a marketingové ředitelky, od března 2020 jako generální ředitelka.

23 milionů,“ říká Žlebková. „Je důležité si uvědomit, že nejsme příspěvková organizace a od města ani státu nic nedostáváme. Fungujeme jako každá jiná komerční firma a musíme si na sebe vydělat.“

Hybridní budoucnost

V době lockdownů se vyplatila modernizace z roku 2017. Investice do energeticky úsporných technologií pomohly vytvořit obrovskou úsporu na provozu a díky nové wi-fi už tři týdny po vyhlášení první uzávěry běželo studio na online konference, které se pak staly trendem.

Že by se ale kongresový svět do online prostoru přesunul trvale, se Lenka Žlebková neobává. „Největší dopad bude u menších meetingů. Tam si asi každý rozmyslí, jestli někam poletí, nebo se jen připojí online. Nás ale živí velké výroční lékařské či vědecké kongresy a tam se toho nebojím,“ říká. Odborníci si prý pořád nové poznatky chtějí předávat osobně, kongresy už ale navždy budou jiné. „Budou už vždycky hybridní. Má to spoustu výhod. Kdo nemůže přijet, zúčastní se online, a protože se všechno natáčí, zůstává zachován i obsah přednášek. Lidé se ale pořád budou chtít potkávat. Dokládá to i obrovský hlad po akcích, který teď po dvou covidových letech je.“

A Kongresák je připravený hladové nasytit, i když optimistické plány ze začátku roku zkomplikovala válka na Ukrajině a z budovy se na měsíc a půl stalo uprchlícké centrum, kterým prošlo přes 50 tisíc lidí. Přežil covidové roky, těžko už ho něco rozhází. Loni oslavil čtyřicátiny, a tak je někdejší Pakul podle své ředitelky přece v nejlepších letech. ●

Když se palác stavěl, platil zákon, který nařizoval, že čtyři procenta z rozpočtu na výstavbu mají jít na uměleckou výzdobu. Pro Palác kultury vzniklo tenkrát sto padesát originálních děl výtvarného i užitého umění.

Loni oslavil čtyřicátiny, a tak je někdejší Sjezdový palác v nejlepších letech.

ROZHOVOR

POŘÁD RŮŽOVĚJŠÍ

Když jsme se scházely, postával před budovou centra hrozen Ukrajinců a místo přednášek zněl chodbami zvuk harmoniky z koutku pro děti uprchlíků. Kongresové centrum vede Lenka Žlebková druhým rokem a na stereotypní práci si rozhodně nemůže stěžovat.

Do funkce jste nastoupila v roce 2020, jen pár týdnů před lockdownem. Měli jste připravený krizový scénář, nebo jste improvizovali?

Posledních několik let před pandemií jsme se měli velmi dobře a krizový scénář jsme vůbec nepřipravovali. Takže v první fázi se improvizovalo opravdu hodně. Na druhou stranu, v našem oboru jsme na improvizaci zvyklí. Každá akce je jiná a potřebuje něco jiného.

Jste prý pověstná optimismem. Neztrácela jste ho ani tehdy?

Párkrát ano. Hlavně jsem ale začala být daleko větší realistka a víc myslím na zadní vrátka. Zvažuji všechny scénáře, i ten krizový. Snažím se být připravená na nejhorší. To mě ty dva roky naučily. Když se ale člověk narodí optimistou, tak jím i zůstane, takže já pořád všechno vidím růžovější, než to je.

Vystudovala jste Vysokou školu ekonomickou.

Během studií jste odjela do USA a pracovala v hotelovém řetězci jako pokojská. Co vám to dalo?

K cestování jsem tíhla od střední školy. Udělala jsem si průvodcovský kurz a ještě před vysokou školou

průvodcovala. Když jsem odjela do Ameriky, ještě jsem si dostatečně nevěřila s angličtinou. Byla jsem pokojská, nějakou dobu jsem chystala snídani, zkusila si i práci na recepci a vedla restauraci. Jsem přesvědčená, že by manažeři měli projít provozem od základů, aby pak mohli své podřízené dobře vést. Je to velké plus, stejně jako mezinárodní zkušenost.

Jste první žena v čele Kongresového centra. Pomohlo vám to v něčem?

Určitě to pomáhá podtrhnout změnu, která byla nutná, jak pro vnímání budovy, tak pro lidi, kteří tu mnohdy pracují dvacet nebo třicet let. I způsob, jakým vedu lidi, je něco naprosto jiného, než na co byli zvyklí. Tady vždycky bylo hierarchické řízení, tradiční pro veřejný sektor. Já jsem příznivec otevřeného řízení. Je pro mě důležité, jestli jsou lidé v práci spokojeni. Snažím se o změnu firemní kultury. V covidových letech ale bylo bohužel nutné řídit tým hierarchicky, v krizi prostě musíte zavelet. Takže jsem šla trochu proti tomu, co jsem chtěla jako ředitelka po nástupu dělat. Ted' už to snad konečně půjde. ●

Byla jsem pokojská, chystala snídani a vedla restauraci. Jsem přesvědčená, že by manažeři měli projít provozem od základů.